

Mintys Švenčiausiojo Sakramento Adoracijai

(Parengė ses. Felicija Grybaitė, Kristaus Karaliaus Merginų diakonijų kongregacija)

Švč. Sakramento išstatymo, adoracijos ir palaiminimo apeigos atliekamos vadovaujantis apeigynu „Šventoji Komunija ir Eucharistijos slėpinio kultas ne Mišių metu“ (Lietuvos Vyskupų Konferencijos leidinys, Vilnius, 2005). Per adoraciją galima pateikti Arkivyskupo Teofiliaus Matulionio metams skirtas mintis, tarp jų paliekant tylos asmeninei maldai.

KVIEČIO GRŪDAS

„...jei kviečių grūdas nekris į žemę...“ (Jn 12, 20–24)

Paslaptingasis stebukle...
Žvelgiame į šią mažą Ostiją, o tikėjimo akimis regime
Tave, Gyvasis Kristau.

Tik meilė atvedė iki tokio susinaikinimo...
Jėzau, esi tasai kviečio grūdas, kritęs žemėn tam,
kad neštum vaisių,
kad pakeltas ant kryžiaus patrauktum visus prie savęs.
Jėzau, žvelgiame į Tave,
o širdyje atgyja garbingojo Tavo tarno Teofiliaus paveikslas.

Argi jis nebuvo tas kviečio grūdas, kažkada kritęs žemėn,
o šiandien jau duodantis vaisių?
Čia, šiame namelyje, tame meilės kalėjime,
Tu, Viešpatie, visada pasiruošęs išgirsti mus –
atgaivinti kasdienybėje pavargusius,
sustiprinti dvasia išalkusius,
paguosti skausmo prislėgtus,
įžiebtį naują viltį jų praradusiems.

Viešpatie, Tavo malonė mums duoda šventuosius,
kad per juos pajustumė Tavo Gailestingąją Meilę.
Ačiū, Jėzau, už šį šventą Eucharistinį ryšį,
per kurį Tavo artumoje atgyja tikėjimas...
Visuomet esi su savo tautos – Bažnyčios vaikais,
nors taip dažnai pamirštamasi.

Nuolat savo širdyje nešiojė meilę Tau
garbingasis Teofilis
per nuolatinę adoraciją norėjo priminti Bažnyčios vaikams
šį nesiliaujantį Tavo, Viešpatie, buvimą su mumis.

Nestebina Tavęs nei mūsų trapumas,
nei alkanos dvasios skurdas.

Jėzau, vien Tavasis gailestingumas
priima mus tokius, kokie esame...

Tikėjimo vedami ir pasitikėdami šia Gailestingąja Meile,
visiškai atsiduodame Jai,
artinamės prie Tavęs, pridengto šiuo kviečio grūdo šydu.

Ateiname, Viešpatie, atvira širdimi –
įsikurk joje, kad visu gyvenimu, Tavo malonei padedant,
neštume vaisių –
nors dalelę tų, kurių taip gausiai
savo kančioje subrandino garbingasis Teofilius,
kad jo pavyzdžiu nepasiliktume jų sau,
bet dalytumės su kitais, kuriuos leidi sutikti
mūsų gyvenimo kelyje.

Tegul šiandien, rytoj ir ateityje visoje mūsų būtyje
atsispindės Tavo dvasia –
meilės ir aukos dvasia, kuri mus išmokys
dovanoti save artimui,
kaip kad save visą kitiems dovanojo ištikimasis Teofilius.

Kaip Tu, Viešpatie, kančios Karaliau,
per kryžiaus sostą pakilai į Prisikėlimo garbę,
taip ir garbingojo Teofiliaus kankinio vardas
tebus pasauliui regimas
Tavo, Viešpatie, pergalės prieš konkretų blogį ženklas.

Amen.